

търси начинъ, чрезъ който да помогне на убия, и съ това да оправи работата. Когато оправи работата, Учительтъ е радостенъ и веселъ. Докато оправи работата, Той е сериозенъ и замисленъ.

Като е дошълъ на земята, човѣкъ ще бѫде и радостенъ, и скръбенъ. Въ скърбитѣ и страданията той търси начинъ за разрешение на известни въпроси. Въ радоститѣ пъкъ си почива. Следъ като е решилъ задачата си, той се радва. Като минава презъ скърби и радости, човѣкъ дохожда най-после до положение да предвижда нѣщата, които предстоятъ да станатъ. До известна степень той може да гадае онова, което му предстои да преживѣе. Често слушате да се казва: Сѫдба е това! Ти знаешъ, че ще ти се случи това или онова, но защо се случва така, не знаешъ. Казвашъ, че това е сѫдба, но все пакъ искашъ да разберешъ, какво нѣщо е сѫдбата. Досега никой човѣкъ не е могълъ да каже, какво нѣщо е сѫдбата и защо се изявява по единъ, или по другъ начинъ.

Веднѣжъ запитали единъ отъ великите мѫдреци на Египетъ, защо е допусната зла сѫдба въ свѣта, но вмѣсто отговоръ, той стисналъ устнитѣ си и нищо не казалъ. И за добрата сѫдба не се говори нищо. Има нѣща, които сѫ опредѣлени да станатъ още преди създаването на свѣта. Никой не може да измѣни тия нѣща. Дойде ли времето имъ, тѣ непременно ще се сбѫднатъ, както